SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 161. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 23, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го СЕРПНЯ 1990 Ч. 161. РІК XCVII

ВОСКРЕСАЄ ДУХ ЗАПОРІЗЬКОЇ СІЧІ

Поштівка з Дніпропетровського, на якій зображено Преображенський Собор і Музей ім. Д. Яворницького. Назву „Дніпропетровськ" перекреслено і дописано „Січеслав".

Дніпропетровське (УПА, ІЦР). — Тут громадськість домагається повернення місту назви Січеслав і неодноразово порушувала це питання перед Міською Радою, але комуністичні бюрократи намагаються всіляко перешкодити прийняттю такого рішення. Минулого року альтернативну назву міста Січеслав можна було побачити лише на транспарантах неформалів під час мітинґів, а тепер ювілейне число обласної молодіжної газети „Прапор Юності" 31-го липня вийшло під гаслом „Народний Часопис Січеслав".

Назву „Січеслав" у 1919 році надало місту українське учительське товариство колишньому Катеринославу (нині Дніпропетровське). Після перемоги більшовиків Січеслав знову став Катеринославом, а 1926 року рішенням уряду СССР місто перейменували на честь більшовика Петровського, колишнього голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету. Пізніше Петровський чимось недогодив Сталінові, тому закінчив свою кар'єру на посту заступника директора музею революції. Місто ж продовжує носити його ім'я.

Після святкування 500-ліття заснування Запорозької Січі населення Дніпропетровщини і Запоріжжя почало домагатися повернення історичної назви остpову Комсомольському (колишній Монастирський, а ще раніше Козачий), а місто Орджонікідзе — перейменувати на Нову Січ.

Під час святкувань 4-го

(Закінчення на стор. 3)

УГКЦЕРКВІ ПОВЕРНЕНО СОБОР СВ. ЮРА

Львів (УПА). — Тут в неділю, 19-го серпня в соборі св. Юра — основному храмі УГКЦеркви відбулась Служба Божа за католицьким обрядом вперше від 1946 року, коли собор св. Юра був насильницьки переданий РПЦ за наказом Сталіна.

Згідно з рішенням Львівської Міської Ради, в соборі протягом останнього тижня працювала Інвентарна комісія, яка зробила опис майна для передачі УГК-Церкві.

В неділю, о 12-ій годині у соборі св. Юра розпочалось перше греко-католицьке Богослуження. Тисячі вірних УГКЦеркви великою колоною на чолі з Архиєпископом Володимиром Стернюком пройшли вулицями міста і близько полудня підійшли до храму, в якому відбулося врочисте Богослужен-ня.

Згідно з телефонічним повідомленням зі Львова, ніяких конфліктів не було і львів'яни спокійно відсвяткували цю велику подію.

Не передана греко-католикам лише резиденція Митрополита, бо ще ремонтується приміщення, куди має переїхати єпископ РПЦ.

М. РУДЕНКОВІ ПОВЕРНЕНО СОВЄТСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

Москва. (УПА). — Як уже інформовано, 15-го серпня президент СССР Міхаїл Ґорбачов видав указ, яким відкинув укази Президії ВР СССР про позбавлення громадянства СССР, ухвалені в 1966-88 роках. В газеті „Советская Россія" з 19-го серпня опубліковано повідомлення, що у зв'язку з поверненням совєтського громадянства деяким особам, які живуть за межами СССР, до редакцій газет, радіо і телевізії надходять безліч листів зі запитами, кому саме повернено громадянство.

У зв'язку з численними запитами, газета „Советская Россія" опублікувала список осіб, на яких поширюється указ М. Ґорбачова з 15-го серпня „Про відкинення указів Президії Верховної Ради СССР про позбавлення громадянства СССР деяких осіб, що живуть за межами СССР".

В цьому списку є і Микола Руденко, який був позбавлений совєтського громадянства 3-го червня 1988 року указом ПВР СССР ч. 395 „за дії, що ганьблять високе звання громадянина СССР і наносять шкоду престижеві Совєтського Союзу". Указ підписаний головою ПВР СССР А. Громиком та секретарем ПВР СССР Т. Ментешашвілі 3-го червня 1988 року.

У списку на повернення громадянства є імена 23-ох осіб: Тарсиса В.Я., Шахназарової І.Р., Чалідзе В.Н., Солженіцина О.І., Солженіциної Н.Д., Восленського М.С., Рабіна О. Я., Корчного В.Л., Вінса Г.П., Глаголєва І.С., Новікова Ю. А., Аксьонова В.П., Копелєва Л.З., Орлової Р.Д., Войновича В.Н., Владімова Г. Н., Шелковського І.С., Резметса М.Х., Орлова Ю.Ф., Ратушинської І.Б., Геращенка І.О., Корягіна А. І., Руденка М.Д.

В кінці списку зазначено, що згідно з законом буде перегляд справ інших осіб, яких також в різний час позбавлено совєтського громадянства.

Кореспондент УПА Микола Муратов звернувся до М. Руденка з запитанням, як він ставиться до повернення йому совєтського громадянства. Микола Руденко відповів:

„Так, я згоден прийняти громадянство СССР. І передовсім тому, що це автоматично надає мені право бути громадянином суверенної України. Що ж до значення указу президента Ґорбачова про повернення громадянства групі правооборонців, то його, указ цей, можна порівняти з руйнуванням Берлінського муру. Духовний мур не менш небезпечний, ніж мур кам'яний. І слава Богу, що він падає".

Н. РИЖКОВ ВИСТУПАЄ ЗА ЄДИНИЙ СССР

Москва, — Як повідомляє московська газета „Ізвестія" з 17-го серпня недавно відбулася пресова конференція урядової групи для підготування програми переходу СССР на ринкову господарчу систему. В конференції взяв участь прем'єр-міністер СССР Ніколай Рижков та його заступник Леонід Абалкін.

Згідно з переказом автора звіту з цієї конференції, М. Берґера, академік Абалкін вказав на зміни, які мають місце в урядовій програмі, що її перший варіянт був гостро скритикований. Він зазначив більш детальне потрактування справи денаціоналізації економіки соціяльного забезпечення населення, змінений підхід до цін, сам процес ціноутворення має „демократизуватися". Урядовий проєкт економічної реформи нараховує 250 сторінок плюс 118 документів, серед них проєкти 18 законів, проєкти рішень Верховної Ради СССР, Ради Міністрів.

Н. Рижков заявив зокрема, що основою їх концепції і розроблюваної програми є „єдиний Совєтський Союз". І дальше: „Бачимо, що сьогодні розвиваються інші тенденції, нам говорять: ось український ринок, ось естонський... Все це вимагає введення митного регулювання чи інших якихось обмежень. Це ні в якому разі не співпадає з нашою позицією. Якщо все буде розірвано на 15 республіканських ринків і додатково на 16 автономних, тоді програма, яку ми опрацьовуємо, непридатна. Але ми в плятформу закладаємо саме такий принцип — союзна держава".

Журналіст „Ізвестій", натомість, назвав свою статтю багатомовним заголовком „Якщо життя не сходиться з концепцією", ствердив, що практично вже не існує один совєтський ринок. Вже не можна говорти про те, що республікам слід дати економічну самостійність. Вони тепер не питаються про дозвіл, але самі беруть самостійність, заявляючи про свої суверенні права. Оскільки в ряді республік

(Закінчення на стор. 4)

ПРЕЗИДЕНТ ДЖ. БУШ НАКАЗАВ ПОКЛИКАТИ 40,000 РЕЗЕРВІСТІВ ДО АРМІЇ

Кеннебанкпорт, Мейн. — Щоб заповнити прогалину, яка витворилась з висилкою багатьох тисяч американських воякві до Савдійської Арабії і в район Перської затоки, президент Джордж Буш має підписати в середу, 22-го серпня декрет про покликання до активної служби в армії 40,000 резервістів, — заявили представники його Адміністрації.

Покликання резервістів, число яких може перейти названу цифру, є конечною справою заявили речники Пентаґону, які запевнили кореспондентів під час спеціяльної пресової конференції, що більшість з покликаних виконуватимуть військову службу у З'єднаних Стейтах Америки і тільки у виімковій ситуації, а особливо після покликання черговоі хвилі резервістів і новобранців, деякі з них можуть бути вислані в район Близького Сходу, але тільки тоді, якщо там розпічнеться справжня фізична, а не психологічна війна і війна нервів.

Спеціяльна комісія Пентаґону буде брати до уваги запотребування армії і в такий скпосіб покликатиме резервістів. Наприклад, тепер найбільше потрібно допоміжного летунського персоналу, поповнення воєнної морської фльоти, лікарів, мед-сестер і взагалі людей пов'язаних з медициною, а також молодих пілотів, які могли б замінити тих, які були послані на Близький Схід. Декрет президента Дж. Буша про покликання до військової служби молодих людей, може, як кажуть політичні спостерігачі, некорисно відбитись на осінніх виборах, не зважаючи на дотеперішню підтримку політики його Адміністрції. Як відомо, майже 75 відсотків американців підтримують, згідно з переведеними опитами, політику Уряду, але коли Адміністрація відтягне від праці, студій і кар'єри понад 40,000 молодих людей, це матиме психологічний вплив на громадян ЗСА, які можуть легко змінити свою думку про підтримку Уряду і політику Дж. Буша, зокрема заанґажованість ЗСА на Близькому Сході. Правда, війна ще не почалася, але пропаґандивне застрашування президентом Іраку Саддамом Гуссейном Америки хемічною зброєю, яка вже була вжита на практиці у війні Іраку з Іраном, може мати вплив на багатьох також в ЗСА, — кажуть спостерігачі.

На Близькому Сході покищо нічого не змінилося. Обидві соторони скріплюють свої мілітарні позиції. Натомість Совєтський Союз, як заявив кореспондентам другий пресовий секретар міністерства закордонних справ СССР Юрій Ґреміцких, настоює на політичній розв'язці питання окупації Іраком Кувайту. „Ми думаємо, що спочатку треба вичерпати усі дипломатичні заходи для ліквідації конфлікту", — заявив Ґроміцких. Покищо немає жодних познак на те, що Москва збирається висилати свої війська і морську та летунську фльоти на Близький Схід хоч в Москві далі діє кувайтська амбасада і всі інші представництва. Виглядає, кажуть спостерігачі, що СССР, як один із п'яти постійних членів Ради Безпеки ООН, не голосуватиме за прийняттям резолюції з вимогою повної бльокади Іраку. Натомість всі інші чотири члени погодилися на введення такої бльокади, навіть тоді, як буде треба вживати військову силу.

М. Кігічак — організаційний першун УНС

Джерзі Сити, Н.Дж. — Михайло Кігічак, секретар 496-го Відділу УНСоюзу у Сієтлі, Ваш., впродовж сімох місяців, від січня до липня 1990 року, зорганізував 127 нових членів та забезпечив їх на суму 551,000 дол.

М. Кігічак

Всі вони — новоприбулі українці, які поселилися в Сієтл та околицях зі своїми родинами. Пересічний вік дорослих — 35 років життя з гарним приростом дітей у пересічному віці 7 років М. Кігічак, в порозумінні з Головною Канцелярією започаткував кампанію тим, що майбітнім членам висилано безплатно на час не більше як три місяці часопис „Свободу", а дітям журнал „Веселку".

З таким же успіхом МК. Кігічак продовжує свою організаційну працю в тісній співпраці з Головною Канцелярією Українського Народного Союзу.

М. Кігічак відомий союзовій громаді як колишній успішний організатор нових членів і секретар 240-го Відділу у Клівленді. Перейшовши на пенсію він переселився до Сієтлу, де проживала його дочка д-р Люба. В той час українська громада у Сієтлі була нечисельною, але з прибуттям нових еміґрантів з України, М. Кігічак нав'язав з ними контакти, постачає їм часопис „Свободу" і так відновлює свою організаціну діяльність в УНСоюзі.

Київський інститут запрошує на навчання

Київ. — Київський Політехнічний Інститут пропонує юнакам та дівчатам, що в достатній формі володіють українською мовою, прибути до інституту на повний курс навчання, або на інший, узгоджений з бажаючим термін.

Умови навчання такі: програма навчання узгоджується зі студентом; кошти навчання — 450 дол. на місяць, включаючи проживання в гуртожитку і кошти навчання; студенти отримують стипендію в совєтських карбованцях в сумі 100 крб. на місяць; студент сам оплачує транспорт до Києва та зворотний шлях; проживання в гуртожитку на умовах, рівних з умовами проживання совєтських студентів; на протязі року проводиться одна екскурсія до іншого міста України (Львів, Одеса або інше місто); студент безкоштовно користується бібліотекою, спортовим комплексом, поліклінікою, актовою залею інституту для зайнять в гуртках за зацікавленням.

Початок навчання у вересні 1991 року.

Додаткові інформації про інститут можна отримати, пишучи на адресу: УССР, 252056, Київ- 56, проспект Перемоги, 37, Київський Політехнічний Інститут, телекс 131434 GOR, SU; факс 274 59 32.

У Львові засновано Асоціяцію „Україна — Ізраїль"

Львів. — Як повідомляє газета „За Вільну Україну" з 12-го серпня, у Львові створено Асоціяцію „Україна — Ізраїль". Її засновниками стали такі громадські організації: Товариство єврейської культури ім. Шолом-Алейхема, обласне управління освіти, обласна організація Українського Товариства Охорони Пам'яток Історії та Культури, відділ Фонду Культури. Голова ініціятивної групи, поет Ростислав Братунь поінформував, що думка про заснування асоціяції народилася під час зустрічі з проф. Романом Воронкою з ЗСА.

Народи України та Ізраїля, сказано у повідомленні, постійно відчувають потребу у спілкуванні, різноманітних зв'язках, одначе на перешкоді — відсутність дипломатичних стосунків між СССР, УССР та Ізраїлем. Тому створювана асоціяція, що діятиме згідно з чинними конституціями і законодавством, покликана на позаурядовому рівні координувати та розвивати культурні, політичні, економічні, релігійні та інші зв'язки між Україною та Ізраїлем, які сприяють збагаченню духовної і матеріяльної культури українського та жидівського народів.

У статуті асоціяції передбачено, що її члени займатимуться дослідженнями в ділянці мови, літератури, історії, археології, економіки, права, етнографії, мистецтвознавства, музикознавства. Обговорено також потребу налагднання дипломатичних відносин України з Ізраїлем, а також різного роду контакти як на державному, так і на громадському полі, в тому числі також спортові й туристичні.

Обрано раду асоціяції. Її головою став Р. Братунь.

Літературне життя котиться тепер лявіною

Джерзі Сити, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Літературний розвиток і видання котяться тепер лявіною в Україні, — каже поет і літератор Ігор Римарук, який відвідав редакцію „Свободи" при нагоді свого короткого перебування у Ню Йорку.

І. Римарук в редкції „Свободи".

Фактично І. Римарук приїхав до ЗСА на запрошення Вітленд фундації, що займається організацією міжнародних літературних конференцій. У Сан Франсіско відбувалася четверта з черги така конференція у червні. І. Римарук був єдиним учасником українцем і незвичайно цікаво розповідає свої спостереження та звітує про дискусії, які там відбувалися на тему проблем літератури. Як каже він, на конференції відбулася гостра дискусія у справі української літератури та чому українці такі сепаратичні. Поетові довелося боронити окремішности української літератури, яка здебільшого іншим учасникам не була зрозумілою, за виїмком письменників з Азії, які знають, що це значить повернення до коріння. Цікавим був виступ письменника Гофмана з Англії, який пише англійською мовою, хоча з походження німець. „Слухаючи Вас — сказав він — я зрозумів, якою дорогою ціною я заплатив свою письменницьку славу".

Для І.Римарука, що вперше брав участь у такій міжнародній та вільній виміні думок, а то і гострих дискусіях, було незвичайно цікаво впізнати як світ думає про українців і чи взагалі думає.

Тому тимбільше для нього важливий та дорогий теперішній живий ренесанс української літератури в Україні та всі ці вияви, які немов лявіна плинуть одні з за одними.

Він, як знаємо, є співредактором нового літературного журналу „Світовид", перше число якого приніс до редакції вже перед двома місяцями другий редактор його, поет Богдан Бойчук. Тому після цікавих інформацій про участь у конференції в Сан Франсіско ми ставимо нашому гостеві питання на яку властиво публіку спрямований цей новий літературний журнал.

— „Знаєте", — каже він, у нас тепер велике зацікавлення творчістю українців на Заході і перше число знайшло в Україні дуже широкий відгук та зацікавлення. А я, будучи на конференції в Урбані, чув також похвальні голоси, ось, наприклад, проф. Ю. Шевельова, який

(Закінчення на стор. 4)

ДОПОВІДІ Г. ПРИХОДЬКА

Мейплвуд, Н.Дж. — Тут, в суботу, 25-го серпня, відбудеться доповідь голови Української Національної Партії в Україні Григорія Приходька на тему: „Актуальні події в сучасній Україні". Початок доповіді о год. 7-ій вечора в залі української православної церкви св. Вознесіння, Ірвінґтон аве., Ця сама доповдіь буде виголошена в Пассейку, Н.Дж., у вівторок, 28-го серпня, о год. 7-ій вечора в Українській Централі, 240 Говп аве.

У СВІТІ

ЯК ПОВІДОМИЛО МІНІСТЕРСТВО оборони Західньої Німеччини, уряд цієї країни вирішив надати в розпорядження американської армії десять танків „Фунс", обладнаних приладами для фіксації нервово-паралітичного ґазу. Танки здатні визначити наявність хемічної зброї на будь-яких рухомих об'єктах. 100 американських військових спеціялістів пройдуть короткотермінові курси у Західній Німеччині.

КОЛО 40 ЗАЇРСЬКИХ студентів, які навчаються у комуністичному Китаї, кілька днів перебувають в амбасаді своєї країни в Пекіні на знак протесту проти відмови уряду Заїру надавати їм фінансову допомогу. У понеділок представники китайської влади наказали студентам негайно звільнити територію амбасади. Раніше студенти заявили, що не припинять сидячого страйку і не вийдуть з амбасади доти, доки заїрський уряд не виплатить ім стипендії, якої вони не діставали вже 14 місяців, і не купить ім летунські квитки на батьківщину. Причина конфлікту з заїрськими студентами не є чимось несподіваним. І минулими роками студенти з багатьох африканських країн скаржилися, що вони не дістають обіцяну фінансову допомогу від своїх урядів.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО АП з Нікозії повідомило про найбільший з часу закінчення Другої світової війни обмін полоненими між колишніми ворогами. Тільки за останні дні не менш як 100,000 полонених іранців повернулися в Іран і приблизно стільки ж — з Ірану в Ірак. Обмін полоненими супроводжується відведенням іракських військ з окупованої території Ірану, а також з району ірано-іракського кордону. В Ірані тисячі людей зустріли полонених.

СОТНЯМ РУМУНСЬКИХ громадян відмовлено в'їзд на територію Східньої Німеччини. Не зважаючи на те, що при поїздках в більшість країн Східньої Европи громадянам Румунії не потрібно віз, при в'їзді у Східню Німеччину прикордонники вимагають від них підтвердження, що їх запросили погостювати в країні східньонімецькі громадяни, або що в них є досить твердої валюти для того, щоб оплачувати свої видатки під час перебування в країні. Нові „неписані" розпорядження, якими керуються східньонімецькі митники і прикордонна служба,повинні ґарантувати, що румуни не будуть залишатися в країні і звертатися до представників влади з просьбою про надання політичного притулку або дозволу на постійне проживання у Східній Німеччині.

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНА ЛАВА присяжних визнала винними пілотів цивільного пасажирського літака компанії Нортвест за те, що вони відважилися керувати літаком, будучи під впливом алькоголю. Лава присяжних винесла рішення після дев'ятигодинної сесії, причинившись тим самим до започаткування ширшої дискусії на форумі Палати Репрезентантів і Сенату ЗСА для встановлення закону, який забороняв би усім пілотам вживати алькоголь під час служби і керувати літаком під впливом будь-яких алькогольних напитків. Свідки у цьому процесі підтвердили, що усі три пілоти літака компанії Нортвест, пили майже цілу ніч, а потім, не повідомивши про це нікого, подались на летовище в Міннеаполісі і перебрали керівництво літака. Адвокати-оборонці підсудних пілотів не заперечували, що пілоти вживали алькоголь вночі перед полетом, але спиралися на арґумент, що, мовляв, ніхто від цього не постраждав і літак приземлився у призначеній місцевості непошкоджений. Пілоти не реагували на винесення засуду. Засуджених чекає 15-річна тюрма і кара у висоті 250,000 дол.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗСА перестеріг усіх громадян перед евентуальною поїздкою до Йорданії у зв'язку з можливістю воєнних дій, пов'язаних з окупацією Кувайту іракськими військами. Раніше представники Державного департаменту перестерігали перед поїздкою до Ємену, де, у зв'язку з напруженням, відбуваються часті масові антиамериканські демонстрації. В Ємені залишилися тільки конечні представники амбасади, члени їхніх родин, а приватні американці мусіли виїхати до ЗСА, або до інших безпечніших країн. Американці, які пляниують їхати до Йорданії повинні повідомити про це Державний департамент, — говориться в офіційному повідомленні.

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ, яка розглядала обвинувачення проти трьох, із числа шістьох неґрів, які брали участь в насилуванні і покаліченні білої жінки в Центральному парку в Ню Йорку, засудила по всіх обвинуваченнях крім одного найсерйознішого, а саме намагання вбити жертву. Рішення було проголошене у федеральному суді в Ню Йорку в суботу, 19-го серпня, в залі виповненій по береги прихильниками підсудних та репортерами. Лава присяжних працювала повних 10 днів, дуже довго, якщо йдеться про досить просту кримінальну справу обвинувачення. Кара буде проголошена суддею пізніше. Знавці кримінального права кажуть, що засуджені отримають не менше 16-18 років тюрми, аж до 50 літ. Крім того суддя Томас Ґеллiґан заявив, що він анулює рішення про перебування на волі після вплачення налогу двох засуджених МеКрея і Саллама і зарядив, щоб вони були перевезені відразу до тюрми на Райкерс Айленді. Реакція на засуд серед пересічних громадян є різною. Одні схвалюють засуд лави присяжних, інші, зокрема чорні, протестують.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year — $40 00 6 months — $22 00 3 months — $12 00
UNA members 1 year — $15 00 Change of address — $1 00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40 00 на півроку — $22 00 на 3 місяці — $12 00
Для членів УНСоюзу $15 00 річно За кожну зміну адреси — $1 00
Чеки і money orders виставляти на "Svoboda"

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Закладники — охоронний щит Іраку

Спершу була мова тільки про Кувайт і нафту. Після того — про загрозу для Савдійської Арабії і конечність боронити її. Від четверга минулого тижня на перше місце турбот Америки і всього Заходу стала проблема чужинців у Кувайті й Іраку, зокрема й особливо американців і англійців. На цьому місці вже була мова, що іракські власті вивезли з Кувайту до столиці Іраку Багдаду 35 американців примістили їх в одному готелі. Спершу поводилися з ними пристойно, але при кінці минулого тижня ситуація драматично змінилася. Тих американців вивезли невідомо куди. Проголошено офіційний обширний комунікат іракського міністерства суспільної опіки, в якому кажеться, що американська бльокада Іраку може спричинити брак харчів, зокрема брак молока для дітей і немовлят і що воно буде стосуватися й чужинецький дітей. Важливіший такий фраґмент того комунікату: ,,Присутність чужинців в Іраку може стати одним із засобів осягнення миру і перешкодою для аґресії та війни. Тому американський президент і його союзники повинні змінити свою аґресивну політику''. У такій ніби миролюбній стилізації скрита погроза: я Саддам Гуссейн використаю присутність американських громадян як охоронний щит проти сподіваних атак летунства на рафінерії й інші промислові центри Іраку. Це вперше в історії світу така дикунська поведінка супроти цивільних, до воєнних дій зовсім непричетних осіб. У Кувайті були сотні й тисячі чужинців, зайнятих головно у тамошньому нафтовому промислі. У Пентаґоні зладжено список 2,500 американських громадян з зазначенням їхнього місця замешкання в Америці та виказом їхніх родин. Однак ,,Ню Йорк Таймс'' з минулої неділі зазначує, що те число недокладне і насправді воно багато вище. Невідомо, скільки американців та інших чужинців застрягли в Кувайті й Іраку, зупинившись там на короткий час в дорозі далі на Схід, до Індії чи Японії. Між ними є також жінки і діти.

В минулу суботу Рада Безпеки ООН вистосувала одноголосно заклик до Іраку, щоб той негайно скасував заборону виїзду. Можна здогадатися, що ця резолюція матиме такий сам практичний наслідок, як попередні резолюції ООН. Саддам Гуссейн не завагався застосувати хемічну зброю. Згинуло у тій вісімлітній війні один мільйон осіб. В минулому тижні Саддам Гуссейн погодився звернути Іранові окуповану територію, передати 30,000 іранських воєнних полонених та запевнив Іран про ,,мир і братерство''. Зробив це, щоби звільнити із східнього фронту шість іракських дивізій і перевезти їх на фронт проти Савдійської Арабії. За авторитетними твердженнями західньої преси — не всі прибічники Саддама Гуссейна погоджувалися з його рішенням заатакувати Кувайт. Гуссейн усіх опонентів виарештував і розстріляв, цілком за взором від Гітлера і Сталіна. Тому не можна сумніватися, що Саддам Гуссейн свідомо і пляново примістить американців, що їх зробив своїми закладниками, чи просто в'язнями, у таких місцях воєнного фронту, щоб вони всі там вигинули. Це буде його персональна пімста і буде розрахунок, що загин кількох тисяч цивільних американців за тисячі миль від Америки спричинить зворот в американській публічній опінії.

У минулу неділю Саддам Гуссейн виступив з новою ,,мировою'' пропозицією, яка знову виявляла, що той арабський лідер нічого не знає про психіку людей Заходу і про характер та політику Америки. Він заявив свою готовість привернути волю всім американцям в Іраку й Кувайті в заміну за відкликання з Савдійської Арабії американських і союзних з ними збройних сил, причому Америка має зобов'язатися, що не буде втручатися до близькосхідніх справ, які самі араби мають між собою ладнати. Ясно, що президент Буш не міг піддатися такому шантжеві і заперечити всю настанову американської великодержави: але цікаво, що ми почули, що все ще існують можливості мирного полагодження цього складного конфлікту. У своїй новій промові до народу, Буш вперше вжив слово ,,закладники''.

Президент Іраку поставив себе на одну дошку з терористами, що в Ливані схоплюють і ув'язнюють невинних людей.

Микола Бараболяк

КОНФЛІКТ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ: СУМНІВИ, ЗДОГАДИ

II

Жителі Савдійської Арабії і Кувайту — це ті самі араби, які живуть у Іраку, Сирії, Ливані чи Палестині. Доля хотіла, що після програ Туреччини у 1918 році альянти поділились ,,протекторами" над арабами. Колишня історична Сирія і Ливан попали під Францію, колишня історична Мезопотамія (Ірак), центр арабського півострова (нині Савдійська Арабія) — під протекторат Великобританії. Коли б не нафта, яку відкрито у тридцятих роках, араби жили б, мабуть, не порозділювані на держави. А так, щоб легше мати впливи, переможні в Другій світовій війні держави, потураючи місцевим ,,вождикам", поділили арабів між новими, незалежними державами. Проти того діяв патріотичний, панарабський рух. Чільним провідником того руху був президент Єгипту Нассер, який довів до федерації між Єгиптом і Сирією під назвою ,,З'єднаної Арабської Республіки". Ірак теж був на порозі приєднання до тої федерації, але відосередні сили були вже засильні.

З'явилися нові лідери з великими амбіціями, кожний хотів стати спасителем арабського світу. Єгипет властиво тільки ,,приженений" до арабів. Його культура бере початок понад п'ять тисячоліть тому, а арабська виринула щойно за часів Мохаммеда. Нинішнє суперництво між Саддамом Гуссейном і лідером Сирії Ассадом є пророчистим доказом того трагічного розколу в арабському світі, з чого так користають інші.

Саддам Гуссейн, вигравши війну з Іраном, одягнувся у тоґу ,,спасителя" арабів. Як колись його предок Небухаднезар (VI сторіччя перед Христом), він має амбіцію об'єднати арабів — у могутній великодержаві. Хоч виявив себе жорстоким навіть у стосунку до своїх співгромадян, багато арабів надіється на нього, як на нового Нассера, бо на овиді нема нікого іншого, хто міг би заімпонувати силою. На жаль, як виглядає, він не досить сильний, щоб устоятися перед потугою Америки і зорганізованою нею політичною і мілітарною силою під покровом ООН. В чому корінь слабости Гуссейна?

Які б не були ідеї та аспірації Гуссейна, шансів виграти він не має. Головна причина? Порозуміння, коли хочете, навіть ,,приязнь" між ЗСА і СССР, між Бейкером і Шевернадзе, між Бушом і Ґорбачовим. Коли б це сталось два чи три роки тому, вигляди були б інші. Після замирення між ЗСА і СССР всі міжнародні ходи мають бути ,,по закону". Є Хартія ООН, а там написано, що за агресію карається. Можна навіть послати військо проти агресора. А Гуссейн же агресор! Коли б так у Кувайті виникнула ,,домашня" революція проти аміра аль-Сабага, і створився б там наперед революційний уряд — ситуація була б інша а так — Гуссейн допустився жорстокої аґресії. Америка післала під охороною міжнародного права війська, щоб охоронити Савдійську Арабію, на випадок, коли б Гуссейн наважився переступити кордон до цієї країни, але й, евентуально, щоб вжити мілітарні сили з метою вигнати війська Іраку з Кувайту.

Чому ЗСА так швидко післали свій воєнний потенціял на гарячі піски арабського півострова? Чим виправдати перед своїми, до яких якісь там міжнародні закони не дуже промовляють? Йдеться, виправдовується американський Уряд, — про інтерес Америки... Коли б Гуссейн захопив Савдійську Арабію і Кувайт, він міг би економічно задушити американську індустрію, контролюючи доплив палива. Скептики могли б сказати: яким чином. Думаєте Гуссейн пив би нафту і закусував пісками? Та ж він мусить її продавати, а продаж і ціни контролювані міжнародними ринком. Шевернадзе заявив, що з радістю приєднається до бльокади. СССР має бо велетенські запаси нафти, йдеться тільки, щоб дістати ,,тьохніку" і капітал зі Заходу, а ,,нафти" пішлемо, скільки забажаєте... Ось тому СССР теж такий ревний протектор міжнародного права і леґітимности. Програєш, Гуссейне, не допоможе тобі навіть харизма спасителя арабів і ,,збирателя арабських земель!" Бо: хай живе міжнародна законність!

Ізраїль принишкнув. Світ бо знає про що йдеться. Не в нафтовій ропі справа, а у протекції приятеля. А ситуація Ізраїля могла б бути жалюгідною, якщо б Гуссейн поширив свої впливи...

Нам же доводиться теж хіба вигукнути: хай живе міжнародний закон із його леґітимністю і принципом непорушування його! Хай живе порядок у міжнародному світі, і горе, тим, хто смів би заколочувати його в такий, чи інший спосіб. Все по закону має йти віднині! Ось литовці хотіли вийти зі Союзу з порушенням закону про вихід із совєтської ,общини" і їм порадили на Заході... шанувати леґітимність... Маємо ми силу йти проти такої хвилі ,,законности", яка запанувала після замирення між ЗСА і СССР?

Врешті остання заввага на тлі іракського конфлікту: правовість та леґітимність у міжнародних стосунках треба безумовно обстоювати. Деяким державам може було і прикро голосувати на форумі ООН за санкціями проти Іраку. Але представник кожної держави мабуть подумав: а коли нападуть на мене? Принцип леґітимности все ж промовляє. Прикро тільки, що це сталось в обороні режимів королів, амірів, принців, князів і князенків, які використовують природні блага країни на власну користь, коли мільйони арабів живуть у нужді. А Господь послав цілому арабському народові пустелі манну у формі нафти, а не шейкам, які продовжують політичне середньовіччя при кінці XX сторіччя! Не бачить демократичний Захід цього. Але що не робиться, щоб рятувати приятеля? А хто цей ,,приятель" — знаємо усі!

Мирослав Чех

КІЛЬКА ЗАУВАЖЕНЬ ДО РЕЗОЛЮЦІЇ ПРО АКЦІЮ ,,ВІСЛА"

I.

Схвалення 3-го серпня ц.р. сенатом Речі Посполитої Польської резолюції про засудження акції ,,Вісла" треба розцінювати як позитивний факт, що становить важливий крок уперед в українсько-польських взаємовідносинах. Резолюція приносить слова правди про характер самої акції ,,Вісла", як ганебного чину, довершеного на мирній українській людности в ім'я злочинного принципу збірної відповідальности. У документі подається й правильне число депортованих українців, називається постанову Ради Міністрів комуністичного уряду Польщі, яка стала основою для проведення виселення. Польський сенат вказав також на всю складність історії українсько-польських стосунків і пов'язав акцію ,,Вісла" з усім їх розвитком. Це, безперечно, істотне ствердження, на яке тут чекали довгими роками. До речі, на початку резолюції вказано на істотне значення присутности українців у Польщі для відносин між поляками й українцями в цілому, — пояснюючи тим самим — одну з причин прийняття самої резолюції.

Сенатська резолюція поставила т.зв. крапку над ,,і" в одній із найбільш дразливих справ у спільній історії обох наших народів. Польська комуністична влада або обходила мовчанкою саму акцію, або розгортала довкола неї брехливу пропаґандивну кампанію. Згідно з прийнятою схемою, акцію ,,Вісла" називано військовою конечністю для ліквідації збройного українського підпілля. За допомогою книжок, преси, телебачення представлювано післявоєнні події на Закерзонні, як жорстоку боротьбу ,,народної влади" з націоналістичним підпіллям, що допускалося неймовірних злочинів: вбивало дітей, жінок, старців, нападало на мирні польські села, стреміло до екстермінації польської людности. За цією ж схемою, широкий загал українців допомагав УПА й тим самим мусив зазнати ,,справедливої кари". Клясичним зразком такої пропаґанди стала відома книжка Яна Ґергарда п.з. ,,Луни в Бещадах", яка довгими роками (до навчального року 1989-90) була лектурою в початкових школах.

З таким образом післявоєнних подій довго змагалися українці у Польщі та в діяспорі, а також інтелектуальні кола польської демократичної опозиції. Вони то також розпочали процес здіймання мовчанки з самого національного питання в Польщі, представляти минуле у правдивому насвітленні. При нагоді 40-ої річниці проведення акції ,,Вісла" у незалежній пресі появилося чимало статтей присвячених цій події, у яких засуджено дії комуністичних влад Польщі. Це й проклало шлях до обговорюваної резолюції сенату, поскільки його члени у 99-ох відсотках походять з ,,Солідарности".

Сенат, це вища палата польського парляменту, за своїми компетенціями подібний до одноіменної палати з передвоєнного польського парляменту. Його повноваження значно менші від сойму, тобто нижчої палати. Він може виходити з законодавчою ініціятивою, відхиляти закони прийняті соймом, які тоді повертаються до повного розгляду. Сенаторів обирається у загальних виборах, по двох з кожного воєводства, крім Варшавського та Катовицького (які найбільш чисельні), що дають по трьох сенаторів. Сенат відновлено у 1989 року в результаті відомого договору ,,круглого столу" між тодішньою владою та опозицією. Як уже згадувалося, майже всі сенатори це колишні опозиціонери і тому теж моральний авторитет сенату вищий за сойм, де лише третину послів вибрано у вільних виборах. Звідси береться й вага сенатського засудження акції ,,Вісла".

Проте, вдоволення з цього акту зменшується, коли взяти до уваги сподівання української громади в Польщі пов'язані з вирішенням цієї складної проблеми.

Закінчення буде.

Лист нащадків криворізьких козаків до Л. Кравчука

Як відомо, головне святкування 500-ліття заснування Запорозької Січі відбулося 4-5-го серпня в Нікополі. В усіх інших містах України свято Козацької Слави відбулося раніше на день-два, а де й на тиждень. У Кривому розі святкували 28-го липня. Як повідомляє кореспондент Інформаційного Центру ,,Республіка" Олександр Ниник, близько полудня біля пам'ятника Т. Шевченкові в Кривому Розі почали збиратися люди в козацькому вбранні, в українському національному та просто прохожі. Всі великою колоною рушили на майдан, де призначено святкування 500-ліття Козацької Слави. Там о 3-ій годині підняли український національний прапор. Виступив голова міської організації НРУП Р. Мотузко. Він зауважив, що прапор встановлюєтьсявдруге, бо перший хтось зірвав. Після встановлення прапора люди проспівали ,,Ще не вмерла Україна". Пізніше співали стрілецькі пісні, козацькі й народні. Відбулась вистава з участю леґендарного козака Рога, виступили гості з Києва.

Готуючись до походу на свято в Нікополь, обрали наказного отамана та склали звернення до голови Верховної Ради України Леоніда Кравчука. Біля місця заснування Кривого Рога відбувся мітинґ, на якому присутні схвалили звернення, зібравши під ним тисячі підписів. Ось текст звернення:

,,Кравчукові Льоньці, що у Верховній тепер гетьманує!

Шановний товаришу дідька лисого, а щоб і ти так їсти хотів, як ми хочемо. І щоб ти так бігав з порожньою торбою по крамницях, як і ми й дітей своїх нагодувати не міг. І щоб у тебе так вуха пухли без цигарок, як у нас. Дуже бажають криворіжці, щоб і тебе так лікували у наших лікарнях, як нас лікують. Цікавляться люди наші, чи не нагострив і ти свої лижі на Москву? Якщо так, то — з Богом! І не забудь прихопити своїх 238 наймитів і Масола на додаток. А у свою відпустку приїзди до нас, на славне Криворіжжя подихати свіжим димом.

Жінки наші багатостраждальні, матері українські проклинають тих іродів, які голосували за оті два слова в декляраціі ,,як правило". Не бажаємо ми, щоб діти наші були гарматним м'ясом ні для ,,братів", ні для ворогів. Вимагаємо змінити оте ганебне ,,як правило" на ,,Виключно на території республіки", а право вирішувати питання служби за межами республіки надати батькам призовників.

Якщо є в тебе хоч трохи глузду, то накажи своїм посіпакам у місцевих радах прибрати оголошення щодо праці на далекому Сході, оскільки це продовження штучної зміни етнічного складу республіки. Людям нашим набридли зайди з інших реґіонів імперії, оскільки міграційний процес прямо відбивається на квартирному питанні, а українські робітники і службовці десятками років чекають черги на отримання житла.

Забули повідомити тобі, Льонько, що щиро раді ми новому імперському договорові, тільки нехай його приймають у якійсь іншій колонії, а не на нашій славній Україні. Так і передай це тим, хто його вам диктує. Згадай також про Дніпро-Славуту, про гнилі калюжі на ньому, гучно названі морями. Це пам'ятник ґеноциду проти України! І після прийняття декляраціі про державний суверенітет України він, цей пам'ятник, досі цвіте і пахне.

Уклінно просимо тебе, голово, ...зачитай це сам на сесії, якщо є в тебе сміливість. Можливо після цього повіримо, що здатний ти вести нас уперед. Кажуть, дуже любиш ти статтю 6 конституції, тож дуже ми турбуємось, бо відомо, що така любов веде до зради батьківщини.

Ну, та будь здоров, не кашляй. Числа не знаємо, бо календаря не маємо, в день такий, як і у вас... Чекаємо трансляції по республіканському телебаченню. Підписали нащадки славних лицарів криворізьких з криворізькими гречкосіями".

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

БРАВО КЕДРИН!

Браво Кедрин! Іван Кедрин, який довгі роки тримав палець на пульсі міжвоєнної Польщі, який зблизька бачив все, все те насильство яке Польща Дмовського чинила на українцях і писав про те, який нині з перспективи десятків років може подати аналізу українсько-польських стосунків на рівні публіциста першої ґільди, той Іван Кедрин пише: ,,Не лякайте нас поляками" (,,Свобода" з 14-го серпня).

Його блискучі арґументи, чисто виложені, ближчі до поглядів такої людини сьогодення як Володимир Мокрий, ніж до поглядів людей Кедринового покоління, до яких, зрештою, він і звертається.

Ми маємо щастя, що між нашими активними працівниками пера є ще такі одиниці як Іван Кедрин, які добре знають як то було, але які також не закривають своїх очей на те, як воно є тепер.

Ростислав Хомяк
МекЛін, Ва.

СТАНОВИЩЕ

ДЦ УНР В СПРАВІ ДЕКЛЯРАЦІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УССР ПРО ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ

16-го липня 1990 року в столиці України Києві проголошено Декларацію Верховної Ради УССР про державний суверенітет України.

Цю декларацію депутати Верховної Ради УССР прийняли майже одноголосно. Це свідчить про політичну зрілість українського народу у найбільш кардинальній справі суверенности й незалежности України.

Проголошена декларація виразно обмежує досі необмежену владу загальносоюзних органів СССР на території України. Вона проголосила: ,,державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах".

Декларація не проголосила державної незалежности України чи виходу її із складу СССР, одначе проголосила зверхність у республіці українських законів над всесоюзними, право створення власних збройних сил для внутрішньої і зовнішньої безпеки, право мати власну грошову систему, самостійний банк, митну систему, окреме українське громадянство, встановлення прямих дипломатичних і економічних зв'язків із зовнішнім світом й іншими республіками, відбування військової служби громадянами України на українській території. Проголошено також намір України бути невтральною і не брати участи у військових бльоках, а, що особливо важливе для України, дотримуватись трьох принципів: ,,не приймати, не виробляти і не набувати ядерної зброї".

Декларація не з'ясовує, як треба розуміти уступ ,,ґарантію кожному громадянинові УРСР права на збереження громадянства СРСР".

В заключенні декларація стверджує: ,,Відносини УРСР з іншими радянськими республіками будуються на основі договорів, укладених на принципах рівноправности, взаємоповаги і невтручання у внутрішні справи. Декларація є основою для нової конституції, законів України і визначає позиції республіки при укладанні міжнародних угод. Принципи декларації про суверенітет України використовуються для укладання союзного договору".

Програму суверенізації України оцінюють в міжнародних колах як найбільш далекойдучу після балтицьких країн. На подібний шлях вступила недавно Білорусь, отже зросла кількість республік, що проголосили свій суверенітет.

В Україні і українською громадою закордоном декларацію прийнято з великим ентузіязмом в надії, що коли б вона була проведена в життя, то вже небагато лишилося б до здійснення повної суверенности і незалежности України.

Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі з належною увагою проаналізував ситуацію в Україні у зв'язку із проголошеною декларацією і стверджує, що зміст цієї декларації і майже повна однозгідність у проголошенні її — є незаперечним доказом живучости українського народу і його безперервних стремлінь до своєї державної суверенности і незалежности. Понад 70 років поневолення, після насильного включення України в совєтську імперію, не вбили його волі бути господарем на своїй землі; він знову підіймається і на весь голос заявляє світові, як колись заявляв Симон Петлюра: ,,Хоче того Европа, чи ні, але вільна і незалежна Україна таки буде!".

Тому ми вважаємо проголошення декларації про державний суверенітет України черговим позитивним кроком на шляху виборення повної державної незалежности України.

Велика заслуга в тому діячів Української Гельсінкської Спілки і Народного Руху України за Перебудову та багатьох інших формацій, які провели величезну підготовчу працю серед українського народу і 21-го січня 1990 року всеукраїнською маніфестацією єдности ствердили, що в змаганнях до волі їм присвічують дороговкази IV Універсалу Української Центральної Ради та Акту Соборности всіх земель України в Українській Народній Республіці.

Вони і їхні союзники з Демократичного Бльоку добились успіху, хоч не перемоги, у виборах до Верховної Ради в березні ц.р. Велике довір'я українського населення вибрані депутати виправдали. Саме вони, об'єднані в опозиційній до комуністичного бльоку Народній Раді, подолали чималі труднощі і добились, що Верховна рада УССР проголосила 16-го липня 1990 року декларацію. Відмічаючи факт, що за цю декларацію голосували і депутати бльоку більшости, хочемо вірити, що то був вияв їх свідомого рішення йти шляхом служіння українському народові та не бути надалі безкритичними виконавцями директив московського центру. Недалеке майбутнє покаже, чи воно справді так.

Вказуючи на позитивні аспекти декларації, ми не забуваємо про те, що дійсний стан у сучасній Україні не віддзеркалює принципів проголошених нею. Декларацію не скріплено схваленням зобов'язуючих законів. Влада в Україні далі лишається в руках адміністрації, яка діє за вказівками московського центру. Україна, поза представництвом в ООН і деяких міжнародних установах, не має дипломатичних зв'язків з країнами світу. Україна і далі зазнає економічного визиску і змушена виконувати директиви центрального апарату Москви.

Більш як чотири роки по чорнобильській трагедії не переселено населення із затруєної радіяцією смуги, а в той же час на південні області України Москва масово переселює російське населення з інших республік, що зміняє демографічний характер причорноморської смуги України. Все це діється не лише з ініціятиви московського центру, але й за мовчазною згодою теперішнього уряду і Президії Верховної Ради УССР, які і далі є під повною контролею Комуністичної партії. У такій ситуації перед українським народом в найближчих місяцях стоятиме складне заведення — здобути дійсну, а не декларативну державну суверенність і незалежність України.

Сьогодні вже ніхто не може сумніватись в тому, що СССР, як вияв марксо-ленінської утопії, збанкрутував. Не можна сподіватись успіхів від ґорбачовської перебудови без радикальної розв'язки національних проблем в СССР. На наших очах проходить процес боротьби за державну незалежність багатьох національних республік, з одної сторони та намагання зберегти совєтську федерацію, з другої.

Український нарід мусить усвідомити, що запропонований совєтським керівництвом проєкт договору між 15-ти республіками СССР забезпечує за московським центром і надалі контролю найбільш важливих ділянок державного життя. Якщо б такий договір був зреалізований, то суверенітет республік лишиться порожньою фразою, а жахливе минуле повернеться. Ми перестерігаємо всіх українців перед трагічними наслідками пропонованого Москвою договору.

Ми пригадуємо всім депутатам Верховної Ради

(Закінчення на стор. 3)

Новий диякон

Диякон Михайло Лев

24-го червня у православному храмі св. Володимира в Ню Йорку відбулося висвячення в сан диякона питомця Свято-Софійської семінарії Михайла Лева.

М. Лев народився в 1944 році. Музичну освіту здобув у Ленінградській консерваторії. Після переїзду з Совєтського Союзу до З'єднаних Стейтів закінчив Бруклинський коледж, Ню Йорк, з кляси теорії музики і композиції. Останні чотири роки був студентом Свято-Софійської семінарії у Бавн Бруку. У 1983 році у катедрі св. Володимира М. Лев прийняв Тайну Хрещення і Миропомазання. З того часу в цьому храмі виконував обов'язки дириґента хору і дяка.

Висвячення Михайла Лева в сан диякона відбулося в урочистій і святковій обстановці. Храм був заповнений не тільки прихожанами, але і гостями, які своєю присутністю вшанували нового диякона в цей важливий день його життя.

Очолював чин висвячення в сан диякона Владика єпископ Антоній з благословення Патріарха Мстислава. У Богослужбі і висвячені брали участь: голова консисторії о. протопресвітер Василь Дяків, о. митрат Петро Готрович, настоятель храму о. Володимир Базилевський, диякон храму о. Андрій Кулик, два іподиякони (семінаристи), прислужники у вівтарі.

Висвячення Михайла Лева у перший священичий ступінь — дияконство відбулося під час Літургії. Єпископ Антоній урочисто перевів у таких випадках Богослуження і з теологічного боку пояснив завдання і значення дияконства.

Співав хор під дириґентурою паніматки Стефанії Кулик, яка перебрала від о. Михайла обов'язки керівництва хором.

Після Богослужби настоятель запросив усіх до церковної залі на святковий обід, під час якого нового диякона вітали: голова парафіяльної управи І. Куравський, о. Василь Дяків, о. Петро Готрович, представник хору „Думка" Юрій Снігур, о. Володимир, якого, до речі, вшанували в цей день у зв'язку з п'ятнадцятиліттям на становищі настоятеля храму.

Програму завершив концерт солістів-співаків Святослави Качарай і Миколи Голодика. Акомпаньював їм о. Михайло Лев.

І. Куравський

З перебування Б. Гориня у Бельгії

На запрошення Християнсько-демократичного Інтернаціоналу від 11 по 16 серпня з неофіційною візитою перебував у Бельгії народний депутат України, заступник голови постійної комісії у закордонних справах Верховної Ради УССР Богдан Горинь.

На Брюссельському летовищі українського політика зустрічала офіційна делеґація на чолі з генеральним секретарем Християнсько-демократичного Інтернаціоналу Андре Луї та одним з його провідних діячів Антоні Де Меюсом.

Співорганізатором приїзду Богдана Гориня до Бельгії було українське католицьке „Радіо Воскресіння". Керівник радіо — отець д-р Андрій Онуферко та його співпрацівник д-р Михайло Димид також входили до складу делеґації. Від імени Українського допомогового комітету Бельгії Богдана Гориня зустрічав його голова Омелян Коваль. Після привітання на летовищі відбулася зустріч з представниками Християнсько-демократичного Інтернаціоналу на чолі з Андре Луї в домі Антоні Де Меюса. У ході зустрічі її господарі цікавилися суспільно-політичною ситуацією в Україні після прийняття Декларації про суверенітет. Представник українського парляменту говорив про національне піднесення на Східній Україні, про важливість прийнятих законів про економічну самостійність України, про прийняття постанови про переведення до 1-го грудня всіх українських військовослужбовців на службу в Україну. Відзначив він також, що поруч з тими процесами Україна стоїть перед надзвичайно відповідальним моментом своєї історії. Московський центр через своїх підлеглих у республіках старається зберегти кількасотлітню імперію, шляхом підписання нового союзового договору. Вже розроблено три його варіянти, які покищо не доведені до відома широкого загалу.

Господарі зустрічі одноголосно стверджували, що Україна мусить стати суб'єктом світової економіки та політики, мати свої міжнародні представництва і посольства. На просьбу депутата, коротко охарактеризували вони діяльність Християнсько-демократичного Інтернаціоналу. Відзначили, що ряд реґіонів світу має у ньому свої представництва. Країни, що входять нині до складу Совєтської імперії, мають пряме відношення з Інтернаціоналом. Керівництву Інтернаціоналу добре відома християнсько-демократична плятформа, на якій стоїть Українська Республіканська Партія, представником якої є цей український політик.

Першого дня візити Богдан Горинь зустрівся з українською громадою міста Лежу. Свою розмову розпочав від констатації, що нові українські сили всю еміґрацію (з вільного світу і з Зеленого Клину) вважають невід'ємною часткою українського народу. Нині, коли стоїмо перед надзвичайно відповідальним моментом української історії — побудови Української держави, кожен українець, незалежно від місця проживання, має право прийняти участь у цьому процесі. Україна потребує нині фахівців, які, виходячи зі свого европейського досвіду, могли б допомогти їй вийти з економічної кризи. Цікаво відзначити, що до Богдана Гориня зголосилась людина, яка готова нині переїхати в Україну.

Член парляменту України у цікавий спосіб розповів зібраним про парляментську боротьбу за державну незалежність. Підкреслив він, що шлях політичної парляментської боротьби є одним з можливих шляхів, що ведуть до державної незалежности. Ідучи саме ним, за кілька місяців вдалося піднести на дуже високий рівень політичну свідомість населення Східньої України. Відзначив він, що ще рік тому гірники, страйкуючи, висували тільки соціяльні вимоги. Цьогорічні гірничі страйки були вже політичними. Робітництво, здавалось, майже повністю зрусифікованого Донбасу, вийшло на політичні мітинґи під синьо-жовтими прапорами. Факт, що при переважаючій більшості партократії прийнято радикальну Декларацію, потрібно тлумачити, кілька разів повторював Богдан Горинь, як дією Всевишнього.

Виступ Богдана Гориня викликав велике зацікавлення в громади. Йому було поставлено ряд запитань. Найбільше заторкувались чорнобильські проблеми. Декілька разів піднімалось питання про реальне українське громадянство, яким зацікавлена знач на частина еміґрації. Парляментарій відповів, що здорові сили Верховної Ради України докладають всіх зусиль, щоб українське громадянство найближчим часом стало реальністю.

Народний депутат України привіз з собою ряд пропозицій від промислових підприємств, які шукають співробітництва з відповідними партнерами на Заході. Нові українські сили надіються, що мішані підприємства допоможуть Україні подолати технологічну прірву. Україна зацікавлена малими харчовими підприємствами. Коли це вдасться здійснити невідомо, але Б. Горинь залишив українські пропозиції представникам бизнесового світу.

12-го серпня в містечку Банни відбулася традиційна проща українців. Взяв у ній участь член укрїнського парляменту Б. Горинь. Після урочистої Літургії народний депутат зустрівся з владикою Михаїлом Гринчишином з Парижу та духовенством, що брало участь у прощі. Крім обговорення актуальної ситуації в Україні, багато уваги було присвячено пошукам шляхів виходу з міжконфесійної кризи. Парляментарій відзначив, що демократичні сили України стоять на становищі, враховуючи складну релігійну ситуацію, щоб усі існуючі конфесії поставити в рівні умови. Це дасть змогу тій Церкві, яка посправжньому служить Богові, повністю про це засвідчити.

Під час прощі в Банни відбулося посвячення хреста, встановленого в пам'ять Тисячоліття Хрещення України. З цієї нагоди виступив Б. Горинь. Він відзначив, що аналіз нашої минувшини дозволяє нам назвати її національною Голгофою. Нинішні події дають нам підставу вірити, що ця Голгофа вже закінчується. Повертаючись з прощі, Б. Горинь побував у сумівській оселі на Франкополі.

13-го і 14-го серпня були відведені для контактів з бельгійським політичним світом. Народного депутата України з ініціятиви панства Дерев'янків прийняв директор бельгійської організації „Карітас Католіка" Едуард де Брандт. Основною темою розмови був Чорнобиль. Б. Горинь підкреслив, що в зв'язку з чорнобильською трагедією Україна проголошена зоною екологічного лиха. Коло двох мільйонів людей проживає в екологічно забрудненій зоні. Всі ці люди потребують постійного обстеження. В шістьох областях, заражених радіяцією, дуже потрібні: нові спеціялізовані лікарні, сучасне діягностичне обладнання до них. Директор „Карітас Католіка" з захопленням віднісся до слів українського парляментарія. Він сказав, що питання це поставить перед европейською організацією „Карітас Католіка".

На зустрічі з директором „Католицької мережі радіо й телебачення", до якого належить „Радіо Воскресіння", Жозе Кореа, обговорювалось питання можливості утворення українського католицького радіо в Україні.

Перебуваючи в Бельгії, Богдан Горинь був прийнятий у Міністерстві зовнішніх зв'язків Францісом Ронсеном та Яном Боґартом. Представник України накреслив загальний образ сучасної ситуації в імперії та Україні. Він сказав, що після прийняття Декларації про суверенітет Україна робитиме старання, щоб входити в прямі міждержавні стосунки. Бельгійська сторона відповіла, що вона зацікавлена в стосунках з республіками СССР, але йдучи через центр. Богдан Горинь наголосив, що розпад імперії є неминучим, а тому кожна з европейських країн змушена буде прийти до прямих стосунків з новоутвореними державами. Представник України сказав, що першим кроком у цьому напрямку було б утворення бельгійського консульства в столиці України. У відповідь було ствердження, що у справі видачі віз майже щодня відбувається еволюція. Працівники Міністерства цікавилися, чи Україна, як повноправний член ООН, буде вести незалежну від Москви політику і самостійно голосувати. Ставилось питання, чи Україна бажає брати участь в роботі „Гельсінкі-2" і чи зроблено вже якісь конкретні заходи в цьому напрямку. Міністерство цікавилось станом національних меншостей в Україні, трактуванням їх демократичними силами.

Після візити у Міністерстві відбулася офіційна зустріч з керівництвом Християнсько-демократичного Інтернаціоналу. У ширшому аспекті порушувались проблеми, про які ми згадували, розповідаючи про першу зустріч Б. Гориня з Андре Луї. Голова Львівської філії УРП представив українське бачення нашого шляху до Европи. В оцінці Богдана Гориня зустріч ця була для нас дуже прихильною.

Заступник голови парляментської комісії в закордонних справах зустрівся з президентом Комісії закордонних справ бельгійського Сенату Уберт Анке. Він ознайомив її з ситуацією, у якій знаходиться нині Україна, з українським політичним мисленням.

Богдан Горинь під час відвідин Бельгії дуже багато уваги присвятив контактам з пресою — з журналістами офіційних агентств та людьми, які спеціялізуються на темі нинішні процеси внутрі СССР. Всюди наголошував він, що нові державні утворення у Східній Европі — це реальність, якої досвідчені політики не повинні б іґнорувати.

15-го серпня Б. Горинь побував у бенедиктинському монастирі східнього обряду в Шефтоні, де мав розмову з настоятелем монастиря. Українського парляментарія приємно вразило те, що настоятель обителі з далекої Бельгії добре обізнаний з сучасним станом релігійних справ в Україні. Відвідини монастиря утвердили його в переконані, що один з наших шляхів до світу — це повне відродження духовної спадщини, бо побачив, як на Заході цініться українське релігійне мистецтво.

На закінчення візити Б. Горинь зустрівся з українською громадою колишнього шахтарського міста Шарлеруа, в якому багато років парохом є отець митрат Іван Кіт. Атмосфера в Шарлеруа була винятково теплою. Саме звідтам випливає багато ініціятив допомоги українському національному відродженню.

16-го серпня Богдан Горинь від'їхав до Англії.

• • •

За час перебування українського парляментариста в Бельгії у совєтських посольствах у Брюсселі та Парижі трапились випадки, коли чиновники посольства іґнорували запрошення, виставлені Рухом. Це вимагало втручання члена Комісії закордонних справ. Факт, що це сталось водночас у двох місцях вимагає призадуматись, чи не була це неписана реакція імперського центру на декларацію про суверенітет України. Відомо, що явної реакції покищо не було.

Галина і Мирослав Левицькі

Панель на світовій славістичній конференції присвячено О. Гончареві

Ню Йорк (Я. Падох). — Як уже інформовано, Наукове Товариство ім. Шевченка на весні цього року запропонувало шведській Академії Наук як кандидата на Нобелівську нагороду визначного сучасного письменника Олеся Гончара. Надіючись на гарячу підтримку цієї пропозиції цілого нашого народу, особливо його літературних і наукових установ, зокрема Академії Наук УССР, НТШ зголосило й підготовило ще окремий панель, присвячений О. Гончареві, на найбільшій світовій славістичній конвенції, яка відбудеться у Вашінґтоні — 21-го жовтня цього року.

На програму панелю п. н. „Олесь Гончар: людина і її місія", що ввійде в програму 22-ої національної конвенції Американської Асоціяції для розвитку Слов'янських Студій, зложаться доповіді науковців: Лариси Онишкевич п. н. „Індивідуальний вибір і вартості у творах Олеся Гончара", Василя Маркуся „Політичні дименсії в Гончаревому „Соборі", Мирослава Лабуньки „Історичні перспективи в Гончаревому „Соборі" й заключні слова організаторів панелю Леоніда Рудницького й акад. Анатолія Погрібного з Києва. Цей панель відбудеться в приміщеннях вишінґтонського Гілтон Готелю у Вашінґтоні у п'ятницю, 19-го жовтня ц. р., між 8 і 10 годинами ранку. Треба сподіватися, що наші земляки, як учасники конвенції, так мешканці столиці й околиць її візьмуть у ньому масову участь.

В конвенції зголосили участь коло 2,000 учасників і відвідувачів дослівно з цілого світу. Візьмуть у ній, як щороку, участь також численні українські науковці. Крім згаданого панелю НТШ, зголошено з ділянки літератури панель про модернізм в українській літературі, що його вестиме проф. Богдан Рубчак, а учасниками будуть проф. Данило Гузар-Струк, Максим Тарнавський і Олег Ільницький. Панель відбудеться в суботу, 20-го жовтня, о год. 2:40 по полудні. Панель п. н. „Взаємовідносини між французькою й слов'янськими літературами", що його вестиме проф. Максим Тарнавський, а учасниками будуть проф. Віра Адамантова, Романа Баґрій і Борис Глинський, відбудеться в неділю 21 жовтня, між 9 і 11 годинами. Ще слід відмітити панель, присвячений сталінізмові й національному комунізмові, що його спонзурувала Асоціяція для студій національностей, яка тісно пов'язана з НТШ за допомогою й співпрацею якого видає піврічник „Нешенелітіс Пейперс", що їх розпочав видавати покійний член президії НТШ Степан Горак. У цьому панелі візьмуть участь проф. Юрій Лібер з Алабамського університету, Джемс Мейс, який доповідатиме про голод на Україні, і проф. Сити Каледжу у Ню Йорку й співробітник НТШ Михайло Ривкін. Панель відбудеться у вівторок, 18-го жовтня, між годинами 7:30 і 9:30 вечора.

Окремо треба відмітити панель на тему нових досягнень в американському і канадському бібліотекарстві й бібліографії, в якому візьмуть участь науковці, професійні бібліографи й бібліотекарі Едвард Касинець, Люба Пендзей, Богдан Ясінський, голова українського відділу Конгресової бібліотеки і проф. Дмитро Штогрин заслужений організатор літніх конференцій українознавства в Иллинойському університеті в Урбана-Шампейн.

Крім названих чотирьох окремих панелів з українською тематикою, знаходимо у програмі Конвенції чимало окремих доповідей українських науковців. Назвемо деякі з них. Проф. Марта Богачевська-Хом'як, член Програмової комісії Конвенції, говоритиме про жіночі організації в Києві і Харкові: фемінізм і раціоналізм 1880-1908 рр. Проф. Христина Воробець з Кент університету доповідатиме про „Смертний ритуал між російськими й українськими селянами. Зв'язок між живими й померлими". Проф. Б. Кравченко, голова Канадського Інституту Українських Студій, братиме участь у панелі про „Совєтську клясу і страйки у 1989 р. " та у панелі на тему „Національне питання і активність працюючої кляси". Проф. Наталія Кононенко-Мойль говоритиме про „Сліпоту й соціяльне положення українських мінстрелів", а проф. Іван Павло Гімка з Альбертського університету „Про українських уніятів Галичині" в межах панелю п. н. „Католицька церква і формування нації у Східній Европі", який вестиме проф. Марта Богачевська-Хом'як

В панелі про вплив політичної демократизації на неросійські національності в СССР проф. Дайтонського університету Ярослав Білоцеркевич говоритиме про Український народний Рух, а дискутантом буде проф. Сити коледжу в Ню Йорку й співробітник НТШ Генрі Р. Гуттенбах. Роман Сольчаник, відомий редактор радіо „Вільна Европа" говоритиме про „Релігійне питання в СССР: українське питання", а проф. Степан Величенко з Торонто доповідатиме про „Перебудову й історіографію східніх слов'ян". Софія Слюзар з Інформаційної Агенції ЗСА доповідатиме про актуальні проблеми комунізму.

Едвард Касинець, дуже активний керівник слов'янського відділу нюйоркської публічної бібліотеки, доповідатиме в межах окремого панелю про можливості для слов'янських бібліотекарів.

У цьогорічній Конвенції АААСС бере участь понад 2,000 зголошених доповідачів та гостей майже з двох десятків країв. Помітно чомусь зменшилася кількість учасників з Совєтського Союзу, у порівняні з попередніми роками. Мабуть, вплинуло на це господарське становище Союзу. В майбутньому треба буде подбати про зацікавлення цією могутньою й впливовою конвенцією наших науковців з поза ЗСА, зокрема з України. Бо чим більше впливовий міжнародний форум для наших науковців, як щорічні жовтневі конвенції АААСС. Запрошуючи на наш панель, присвячений Олесеві Гончареві академіка Погрібного, НТШ сподівається продовжувати цю свіжу традицію й дбати про участь українських науковців у наступних конвенціях, як діяспори так і в Україні.

Становище...

(Закінчення зі стор. 2)

УССР, включно з депутатами комуністичного бльоку, досвід комуністичних лідерів України у 1920-30 роках, які проміняли Українську Народну Республіку на УССР і совєтську федерацію. Щойно за дротами ҐУЛаґу вони усвідомили свої провини перед українським народом; зрозуміли, що допомагаючи замінити демократичну владу Української Народної Республіки радянською „владою без реальної влади", вони спричинилися до пониження України до статусу московської колонії, спричинилися до знищення мільйонів штучно створеним голодом, до масового заслання населення до концентраційних таборів на далекій півночі та у Сибірі; спричинились до ліквідації Українських Церков, до знищення діячів української науки, культури; довели до економічної і екологічної катастрофи в Україні. Тож не повторюйте трагічних помилок минулого!

Майбутнє України може бути забезпечене лише у вільній, суверенній незалежній демократичній державі українського народу, а не в совєтській федерації чи конфедерації, підмальованій новими фарбами з новим керівництвом московських централістів.

Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі, як леґальний наслідник і продовжувач влади демократичної Української Народної Республіки протягом 70 років, веде активну політичну і дипломатичну акцію за привернення громадянам України всіх тих прав, які їм забезпечувала конституція УНР. Ми переконані, що привернення тих прав є в інтересі всіх робітників, селян й інтеліґенції українського народу, всіх національних меншин, які проживають на території України. Відновлена на таких основах незалежна держава буде справді добром всіх її громадян.

Незалежна українська держава, що матиме у своїй основі традиції і конституційні принципи Української Народної Республіки, буде зразком мирного співжиття із всіма республіками та країнами Европи, що є в інтересі західнього світу та забезпекою миру.

Ми закликаємо всіх громадян України об'єднаним фронтом скріпити боротьбу за повну державну суверенність і незалежність України, що дасть свободу і добробут всім її громадянам.

Ми віримо, що вже в недалекому майбутньому український нарід матиме змогу у вільній і незалежній Україні вибирати свою державну владу демократичним способом. А тоді, згідно з постановами X сесії Української Національної Ради, Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі вважатиме свою ролю закінченою і передасть свій мандат урядові в столиці незалежної демократичної держави — Києві.

Тим актом буде привернено той стан, який IV Універсал Української Центральної Ради і Акт Соборности Української Народної Республіки забезпечили українському народові і всім громадянам України.

Серпень 1990 року.

За Державний Центр УНР в екзилі:

Микола Плавюк
президент

Іван Самійленко
голова Уряду УНР

Михайло Воскобійник
голова УНРади

Шаховий турнір каси „Самопоміч" у Чикаґо

У неділю, 5-го серпня, на оселі в Равнд-Лейку, Илл., відбувся традиційний уже „Веселий день" каси „Самопоміч" у Чикаґо з різноманітною програмою, з виступами молоді, зі смачними обідами та грошовими виграшками. До багатої програми був включений також шаховий турнір. До успішного турніру причинилася також гарна погода.

У турнірі взяло участь 12 шахістів, в тому числі 8 членів УАСТ „Леви". Відбулося 5 рунд, це значить, що змагуни розіграли зі собою по 5 змагань. Грали виграні з виграними, програні з програними. Час гри для поодиноких змагунів 7½ хвилини. Треба було грати скоро, бо в тих скорих розгривках можна мати кращу партію, але програти „на час".

Назагал шахісти добре використовували свій час, бо тільки 2 партії були програні „на час".

Згідно зі швайцарською системою обчислювання точок учасники турніру зайняли такі місця:

	точки
1. Іван Козацький	4
2. Іван Полюхович	3½ (9.75);
3. Іван Скульський	3½ (8.75);
4. Василь Полярний	3 (8.50);
5. Микола Гончарів	3 (6.00);
6. Юрій Юринець	3 (5.00);
7. Петро Стецько	3 (5.00);
8. Петро Гуцул	2 (5.00);
9. Степан Винниченко	2 (3.00);
10. Зенон Дзядик	2 (0.00);
11. Іван Остайчук	1
12. Дмитро Давидович	0

Переможці перших 5 місць одержали грошові нагороди каси „Самопомочі". Організатором і провідником турніру був Роман Припхан.

При нагоді складаємо щиру подяку ланковому шахів УАСТ „Леви" Михайлові Гамульцеві, який закупив 11 шахових годинників і подарував їх для УАСТ „Леви" і тим уможливив нам проведення згаданого турніру.

Роман Б. Припхан

Воскресає...

(Закінчення зі стор. 1)

серпня від острова Комсомольського стартувала парусна реґата на честь 500-ліття заснування Січі. Над яхтами майоріли українські національні прапори. Одним із головних призів реґати була чорно-жовта корогва кошового отамана Івана Сірка.

Ідею проведення свята підтримав уряд республіки і навіть ЦК КПУ, та пізніше з'ясувалося, що підтримка партійних апаратчиків поляґала в тому, щоб керуючись „цінними порадами" КҐБ впливати на хід святкувань і цензурувати програму. Таким чином зі сценарію режисера Боровінкова було вирізано все, що торкалося історії України, в результаті, під час вистави на Нікопольському стадіоні, артистка, що виконувала ролю України, замість прочитати монолог про історію рідного краю, стояла безмовна.

Згідно з повідомленням Генадія Сахарова у Дніпропетровському, в будинку політпросвіти, відбулась пресова конференція, на якій партійні апаратчики звинувачували організаторів та учасників святкування Козацької Слави в організації політичних мітинґів та порушенні громадського порядку. Голова нікопольської Районової Ради Микола Харлан заявив, що то було не свято, а політична акція, а наявність там портретів Симона Петлюри та Степана Бандери назвав справжнім жахом.

В місті Орджонікідзе взагалі заборонили провести мітинґ, присвячений 500-річчю заснування Січі. Проте секретар Марганецького міського комітету КПУ Віра Лисенко заявила, що в Марганці свято пройшло дуже гарно. Отже все залежало в першу чергу від становища місцевої влади. Сталася один випадок, коли у Дніпропетровському телеоператорові Вікторові Паражерію побили кінокамеру, а в кореспондента Інформаційного Центру „Республіка" намагалися відібрати фотоапарат. Проте свято пройшло загалом добре і, за словами генерала МВС Анатолія Білика, крім цього випадку та ще групи сімох п'яних, більше ніяких порушень не було.

Комуністичні владоможці висловлюють жаль, що не змогли добре підготуватися, щоб вести на святі свою пропаганду, та що зменшити значення свята їм не вдалося.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА"

з жалем повідомляє українську громаду та всю „думкарську родину", що 14-го серпня 1990 р. відійшов на Вічний Спочинок

бл. п.

д-р ЮРІЙ КУШНІР

довголітній хорист та член редакційної колеґії ювілейної книжки хору „Думка"

Горем опечаленій Дружині Вірі та Доням д-р Лесі і д-р Марті складаємо наші щирі співчуття.

Управа хору „ДУМКА"

Літературне...

(Закінчення зі стор. 1)

навіть обіцяв співпрацювати. Сподіюся вкоротці рецензій в інших журналах".

— А на кого розраховуєте ви цей журнал та скільки його друкуєте?

— Ми думаємо, що читачами будуть в першу чергу професійні літератори і молодь, але голод на літературу великий. Тому ми видали 20.000 першого числа для України, а тут в ЗСА появилося його 1.200 примірників.

— Чи такий поділ і одночасне редагування та друкування журналу тут і в Україні не є складним? Ми ж знаємо від Б. Бойчука, що ви обидва відповідаєте за зміст та видання **„Світовиду"**.

— Так, це правда , технічно це велика проблема; порозуміння, узгіднення змісту та інше. Так як досі ломка відбувається тут в ЗСА, а журнал друкується і тут і в Україні.

— Чи ви думаєте, що такий журнал втримається довго? Ми завважуємо багато таких випадків, що появляється новий журнал, випустять два-три числа і він завмирає із-за браку читачів, передплатників та фондів на видання.

— Я надіюся, що „Світовид" буде постійно виходити. Вже на 1991 рік збираємо в **Україні** передплату, бо досі продають його лиши в кіосках, магазинах і у Спілці Письменників України. Число коштує у нас два карбованці (в ЗСА 5 дол.).

— „Але , — каже наш гість, — видання сиплять-ся тепер в Україні, бо голод на книжку величезний. Тому саме підготовляється до друку ряд літературних творів, перекладів і антологій. Ось І. Дзюба підготовляє антологію поезії 20-30 років п.з. „Вітер з України", має появитися антологія української зарубіжної поезії, переклади, драматичні твори, і також передруки таких творів, які в нас ніколи не були дозволені хоча б антологія 'Розстріляне відродження' ".

У нас на руках збірка „Вісімдесятники" — антологія нової української поезії упорядкована нашим гостем, що недавно появилася у видавництві Канадського Інституту Українських Студій в Едмонтоні і ми ще дискутуємо на тему напрямних та змісту поезій нової хвилі українських поетів.

Ми погоджуємося у тому, що із відродженням в Україні поети у пошуку за втраченим залишилися дещо позаду загальних напрямних, які для них були недоступні. Але І. Римарук твердить, що молодше покоління поетів більше знайоме з чужинецькою авангардною літературою, як ми думаємо, і під її впливом експериментує. А все ж, на його думку у них можна завважити повернення до християнських ідеалів і вони несуть себе у вселюдськість, залишаючи позаду патетичність і описування історії.

І. Римарук виступав в часі перебування у Ню Йорку перед українською і американською публікою із читанням своїх поезій.

Коли на закінчення розмови питаємося як довго він вже є поетом — довідуємося, що перші його поезії появилися у „Літературній Україні" в сімдесятих роках а також в тому часі працював у літературному відділі „Вістей з України".

Н. Рижков...

(Закінчення зі стор. 1)

виникають погляди, що вони виробляють більше від інших, тоді для перевірки цього треба ввести саме ринкові відносини. На думку М. Берґера уряд багато робить для запровадження ринкової економіки, але приймає при цьому багато поганих рішень, які розділяють його від народу. Уряд впевнений у правильності основних принципів своєї програми, яка за словами автора статті, чимраз більше „не сходиться з життям" Приймається силу силенну рішень і постанов, які в скорому часі треба буде відкидати. Працює бо робоча група під егідою Міхаїла Ґорбачова і Бориса Єльцина, яка має представити більш радикальну програму переходу на ринкову економіку.

І саме 16-го серпня з членами цієї групи зустрівся Б. Єльцин. За його словами її програма складається з цілого ряду нових розв'язок, які повинні прискорити досягнення мети. Для цього передбачено в цій концепції запровадження цілого ряду надзвичайних засобів. М. Ґорбачов і Б. Єльцин уважно слідкують за працею групи, в якій беруть активну участь представники усіх республік, крім Латвії, Естонії та Туркменії. На думку голови Верховної Ради Російської ФССР, це повинно довести до скорого опрацювання економічного договору між республіками і його прийняття раніше від союзного договору. Якщо не вдасться такого досягти на теперішньому етапі, тоді, за його словами, РФССР сама почне працювати за цією програмою.

Заступник голови Ради міністрів РФССР, член згаданої групи Ґ. Явлинський заявив, що консультації з представниками більшости республік стануть запорукою формування „союзного ринку суверенних республік".

ДЕПАРТАМЕНТ ЮСТИЦІЇ започаткував судову розправу проти шістьох американських компаній продажу імпортованих дитячих забавок, які у процесі виявились небезпечними для дітей. Деякі із забавок, випродукованих в Тайвані, Китайській Народній Республіці, Південній Кореї і Гонг-Конгу, спричинились до захворіння дітей. Виявилось, що фарба, якою були прикрашені забавки, включала в себе трійливу і шкідливу для дихальних органів речовину, яка особливо ставала небезпечною в гарячому кліматі. Чимало забавок призначених для маленьких дітей були небезпечними тим, що їх легко могла проковтнути дитина. Траплялися трагічні випадки, які вимагали втручання лікарів. Генеральний прокуратор Ричард Торнбирґ заявив, що судова розправа проти шістьох компаній є важливим кроком в напрямі припинення небезпечної торгівлі дитячими забавками, які дуже часто попадають на американський ринок старанням несовісних підприємців ціллю яких є матеріяльна нажива.

КОМУНІСТИЧНА КОРЕЯ обвинуватила ЗСА у збройних провокаціях, що загрожують воєнним конфліктом між двома корейськими державами. Це обвинувачення прозвучало на нараді комісії у справі мирного врегулювання, що працює у прикордонному містечку Паньменьджон, всього за два тижні до запланованої зустрічі прем'єр-міністрів Півночі і Півдня. У листі, надісланому у Раду Безпеки ООН, представники Північної Кореї, відзначили загострення ситуації у прикордонній смузі, починаючи від 27-го липня, тобто буквально наступного дня після підписання угоди про зустріч двох прем'єрів. Представники міністерства оборони Північної Кореї заявили, що американські і південнокорейські військові літаки понад 200 разів порушували повітряний простір країни, імітуючи бойові атаки, а кілька військових кораблів Південної Кореї порушили морські кордони комуністичної Кореї. Контрадмірал військово-морських сил ЗСА Ларрі Войґт категотично відкинув обвинувачення Пйонґенґу.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Елленвілл, Н. Й. (О.Т.). — Тут на спортовій площі і плавацькому басейні оселі Спілки Української Молоді, 4-го і 5-го серпня відбулися 18-ті з черги Українські Спортові Ігрища Молоді, в яких в цьому році взяло участь 120 юначок й юнаків, членів СУМ-А і УСВТ „Чорноморська Січ". На жаль, у звітових ігрищах не були репрезентовані жодні інші українські спортові осередки. А це велика школа, особливо для нашого юнацтва. В той час як наші спортові друзі в Україні активізуються і з надіями на нашу підтримку з діяспори борються за здобуття права брати участь в Олімпіядах та світових чемпіонатах, проводи наших спортових осередків та ланки окремих молодечих організацій безнадійно загрузли в так зв. „труднощах" і „перешкодах". Ці „труднощі" і „перешкоди" чомусь не існують для згаданих вище організацій, що постійно беруть участь не тільки в Ігрищах Молоді, але і всіх тих спортових імпрезах, які організують УСЦАК і окремі делеґатури. Було соромно перед спортовими репрезентантами з України, що були присутні на цих Ігрищах, один з яких привітав учасників від спортовців в Україні. Офіційне відкриття Ігрищ відбулося в суботу ранком, що його провели: Я. Козак (голова УСЦАК-Схід), Я. Петрик (технічно організаційний реф.), Ю. Тарасюк (провідник змагань) і О. Ісаїв (секретарка Ігрищ). Привіти учасникам Ігрищ висловили представники СУМ і УСВТ „Ч. Січ" та, як вже згадано, представник від УСА (Української Спортової Асоціяції) в Україні А. Кордіяк зі Львова. Присутній був теж другий представник з України Ю. Колб, обидва працюють інструкторами в Спортовій Школі „Ч. Січі". В проводі, крім вже згаданих осіб, в цих Ігрищах працювали: О. Твардовськи (заст. голови УСЦАК-Схід), О. Напора (фін. секретар УСЦАК-Схід), І. Ісаїв і О. Колодій (ланкові легкої атлетики) УСЦАК-Схід, М. Бокало (співланкова плавання УСЦАК-Схід), М. Биц (управитель оселі СУМ) та ряд чолових членів СУМ і УСВТ „Чорноморська Січ".

ТЕХНІЧНІ ВИСЛІДИ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИХ ЗМАГАНЬ

БІГ 60 МЕТРІВ

Юнаки 11-14 років

1. А. Ковалівський (СУМ) — 9:00, 2. П. Гальке-вич (СУМ) — 9:25, 3. Б. Приймак (СУМ) — 9:30.

Юначки 11-14 років

1.Л. Гаванська — 9:00, 2. М. Тимим — 9:9, 3. О. Чебеняк (усі СУМ) — 10:2.

БІГ 100 МЕТРІВ

Юначки 15-18 років

1. Д. Гаванська — 14.32, 2. Т. Кіпа (обидві СУМ) — 15:75, Ю. Дейль „Ч. Січ" — 17:19.

Юнаки

1. Ю. Леськів (СУМ) — 13.06, 2. Х. Малічишин — 13.59, 3. Е. Отеро (обидва „Ч. Січ") — 13:91.

БІГ 200 МЕТРІВ

Юнаки 11-14 років

1. А. Ковалівський — 24:9, 2. Р. Івахів (СУМ) — 25:4, Д. Колодій („Ч. Січ") — 25:91.

Юначки

1. Л. Гаванська — 26:30, 2. Т. Ватарфалі — 27:68, 3. Х. Делоро (обидві СУМ) — 29:91.

БІГ 200 МЕТРІВ

Юначки 15-18 років

1. Д. Гаванська — 25:32, 2. Т. Кіпа (обидві СУМ) — 26:70, 3. Ю. Дейль („Ч. Січ") — 29:85.

Юнаки

1.Ю. Леськів — 22:18, 2. Г. Малічишин („Ч. Січ") — 23:00, 3 Е. Отеро — 23:10.

БІГ 400 МЕТРІВ

Юначки 15-18 років

1.Т. Кіпа — 1:38.38, Д. Гаванська — 1:39. 05, 3.Л. Гаванська — 1:49.06.

Юнаки

1. Ю. Леськів — 1:20.79, 2. А. Познанський (СУМ) — 1:22.10, 3. С. Савка (СУМ) — 1:23.53.

ГІНЦІ 4x60 МЕТРІВ

Юначки 11-14 років

1. СУМ II — 41.25, 2. СУМ III — 42.65,3. СУМ I — 45.72.

Юначки

1. СУМ I — 38:06,2. „Ч. Січ" — 39.56, 3,СУМ III — 40.03.

ГІНЦІ 4x100 МЕТРІВ

Юначки 15-18 років

1.СУМ — 1:05. 50, 2. „Ч. Січ" — 1:10.0.

Юнаки

1. „Ч. Січ" — 57.5, 2. СУМ — 59.2.

СКОК У ВИСОЧІНЬ

Юначки 15-18 років

1. Т. Бокало („Ч. Січ") — 4 ф., 2. Т. Кіпа — 3"10, 3. Л. Гаванська, Д. Гаванська — 3"4.

Юнаки

1. Д. Умин („Ч. Січ"), А. Познахівський (СУМ) — 4"8, 3. І. Вільшинський („Ч. Січ") — 4"4.

СКОК У ДОВЖІНЬ

Юначки 11-14 років

1. Д. Колодій — 12"11 ¼, 2. А. Ковалівський — 12"9, й. Р. Івахів — 12"2.

Юнаки

1. М. Гумин — 10"9, 2. В. Ґрам'як — 10"1, Л. Гаванська (усі СУМ) — 10".

Юнаки 15-18 років

1. Д. Умин — 15"2 ½, 2. А. Пзнахівський — 13"10, 3. Р. Чебеняк — 13"6½.

Юначки

1. Т. Кіпа — 12"6, 2. Д. Гаванська — 10"10 ½, 3. Т. Бокало — 10"9½.

МЕТ КУЛЕЮ

Юначки 11-14 років

1. Л. Гаванська — 29"3, 2. П. Дубас — 25"9, 3. С. Фточин (обидві СУМ) — 22"1.

Юнаки

1. Б. Приймак — 36"11, 2. Р. Івахічв — 35"2, 3. Ковалівський — 34".

Юначки 15-18 років

1. Т. Кіпа — 28"5, 2. Д. Гаванська — 25"5, 3. Т. Бокало — 21"7.

Юнаки

1.М. Галушевський — 32"6 ½, 2. Р. Чебеняк — 25"11, 3. Е. Отеро — 25"10 ½.

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

100 МЕТРІВ ЗМІННИЙ

Юнаки 13-14 років

1. Орест Бавер („Ч. Січ") — 1:29.19.

Юначки 15 років і вище

1. А. Кушнір („Ч. Січ") — 1:25.53, 2. Т. Бокало („Ч. Січ") — 1:38.53.

Юнаки

1. Олександер Гук („Ч. Січ") — 1:17.06.

25 М ДОВІЛЬНИЙ

Дівчата 10 років і нижче

1. К. КОтляр (СУМ) — 20.95, 2. Х. Зенарійо („Ч. Січ") — 23.00, 3,Д. Фелісімо (СУМ) — 27:30.

1. П. Рачинський — 20.97, 2. Б. Батерфалві — 21.15, 3. С. Негровський (усі СУМ) — 21.46.

25 МЕТРІВ

Дівчата 11-12 років

1. Л. Ступак (СУМ) — 16.80, 2. А. Гук („Ч. Січ") — 17.01, 3. К. Рачинська (СУМ) — 19.02.

Хлопці

1. М. Рачинський (СУМ) — 18.01, 2. С. Колодій — 22.89, 3. Д. Гуменюк (обидва „Ч. Січ") — 27.60.

50 М ДОВІЛЬНИМ

Юначки 13-13 років

1. Т. Батерфолві — 42.40, 2. М. Котис — 45.72, 3. А. Рос (усі СУМ) — 47.15.

Юнаки

1. Д. Наґорчкий — 34.80, 2. М. Котляр — 34, 97, 3. Б. Приймак (усі СУМ) — 36. 30.

50 М ДОВІЛЬНИМ

Юначки 15 років і вище

1. М. Кушнір („Ч. Січ") — 34.76, 2. Л. Вибарчук — 36. 42, 3. Л. Янців (обидві СУМ) — 41.20.

Юнаки

1. Х. Шалай — 34.22, 2. М. Глушевський, 3. Е. Отеро (усі „Ч. Січ") — 38.09.

25 М ГОРІЛИЦЬ

Дівчата 10 років і нижче

1. Л. Салемі — 25.75, 2. О. Рос (обидві СУМ) — 26.20, 3. М. Фарел („Ч. Січ") — 32.15.

Хлопці

1. С. Нагровський — 20. 32, П. Рачинський (обидва СУМ) — 31.50, 3. М. Ґрір („Ч. Січ") — 33.59.

Дівчата 11-12 років

1. Л. Ступак (СУМ) — 21.92, 2. Г. Войчик („Ч. Січ") — 25.88, 3. Т. Бакун (СУМ) — 26.92.

Хлопці

1. М. Рачинський (СУМ) — 24.72, 2. Ю. Гірак („Ч. Січ") — 44.90.

50 МЕТРІВ

Юначки 13-14 років

1.П. Галькович — 51.02, 2. Б. Приймак — 51.04, 3. О. Коваль (усі СУМ) — 1 : 01.00.

Юначки 15 років і вище

1. М. Кушнір — 40.40, 2. А. Кушнір (обидві „Ч. Січ") — 41.20, 3. Т. Кіра (СУМ) — 50.42.

Хлопці

1. М. Глушевський — 47. 44, 2. Е. Отеро — 49.59.

25 М ГРУДНИМ

Дівчата 10 років і нижче

1. К. Котляр — 33.99, 2. О. Рос — 35.33, 3. З. Д. Фелісімо (усі СУМ) — 35. 74.

Хлопці

1. Я. Машат — 26.80, 2. Б. Батерфалві — 29.07, 3. К. Пірсон (усі СУМ) — 38.44.

Дівчата 11-12 років

1. А. Гук — 20.69, 2.2. К. Рачинська — 27.12, 3. У Беренда (СУМ) — 31.83.

Хлопці

1. Д. Гуменюк — 36.62, 2. С. Колодій — 40.31, 3. Ю. Гірак (усі „Ч. Січ") — 1.03.30.

50 МЕТРІВ

Дівчата 13-14 років

1. Т. Батерфалві — 57.44, 2. М. Котис — 57.51, А. Рос — (усі СУМ) — 1.02.041.

Хлопці

1. Д. Нагорський (СУМ) — 44.20, 2. О. Бавер („Ч. Січ") — 44.81, 3. П. Гальковичч (СУМ) — 49.78.

Дівчата 15 років і вище

1. А. Кушнір — 43.26,2. Т. Бокало — 47.50,3. Л. Винарчук — 49.13.

Хлопці

1. О. Гук — 38.10, 2. Е. Отеро — 55.25, 3. М. Глушевський — 1.03.00.

25 М МЕТЕЛИК

Дівчата 10 років і нижче

1. К. Котляр — 29.95, 2. Л. Салемі — 34.15, 3. 3. Х. Зенарійо — 34. 82.

Хлопці

1. С. Наґорський — 25.70, 2. Б. Батерфалві — 28.64, 3. Г. Малічишин — 48.21.

25 МЕТРІВ

Дівчата 11-12 років

1. А. Гук — 20.44, Г. Гірак — 31.13, 3. Ґ. Войчук (усі „Ч. Січ") — 36.01.

Хлопці

1. С. Колодій — 34.17, 2. Д. Гуменюк — 39.72, 3. Ю. Гірак — 44.21.

50 МЕТРІВ

Хлопці

1. О. Бавер — 43.87, Д. Наґорський — 46.17, 3. О. Коваль — 51.39.

Дівчата 15 років і вище

1.М. Кушнір — 39.21, 2. Т. Бокало — 41.23.

Хлопці

1. О. Гук — 31.78.

ГІНЦІ 4x25 МЕТРІВ

Дівчата 10 років і нижче

1. Х. Зенарійо, М. Фарел, Д. Луків (усі „Ч. Січ"), Л. Салемі (СУМ) — 1.52.27.

Хлопці

1. С. Ноґровський, Б. Батерфалві, П. Рачинський, Д. Длябога (усі СУМ) — 1.32. 27.

2. М. Ґрір, Г. Малічишин („Ч. Січ"), Я. Машат, М. Биц (СУМ) — 2.26.89.

Дівчата 11-12 років

1. К. Пачинська, Л. Ступак, У. Беренда, Т. Бакун (усі СУМ) — 1.28.14.

Хлопці

1. Д. Гуменюк, Ю. Гірак, С. Колодій, Я. Машат — 1.51.17.

4x50 МЕТРІВ

Дівчата 13-14 років

1. Т. Батерфалві, Х. Федерійчук, М. Котис, А. Рос — (усі СУМ) — 3.19.09.

Хлопці

1.Б. Приймак, С. Смотрич, Д. Наґорський, П. Галькович (усі СУМ) — 2. 28.92.

2. О. Бевер, С. Войчик, („Ч. Січ"), М. Котляр, О. Коваль (СУМ) — 2.48.17.

Юначки 15- років і вище

1. Т. Бокало, М. Кушнір, А. Кушнір, А. Гук (усі „Ч. Січ") — 2.27.23.

2. Т. Кіра, Х. Янців, Л. Вибарчук, М. Палюх (усі СУМ) — 2.47.21.

Юнаки

1.О. Гук, Е. Отеро, М. Глушевський, О. Бавер.

Усі юначки й юнаки, що здобули 1-2-3-тє місця були нагороджені медалями УСЦАК-Схід.